

INHOUD

Leuven - Neuss	1
Colofon en praktische informatie	2
De vrijwilligerswerking in het stadsarchief	3
Leuvense gevangenen in de 19de en 20ste eeuw	6
Uitgelicht: Postkaart in de kijker	8
In beeld: Archiefchampagne	8

Blijf via onze website www.salsavzw.be op de hoogte van alle activiteiten van SALSA! en volg het laatste nieuws over het stadsarchief via de facebookpagina www.facebook.com/stadsarchiefleuven

SALSA! vzw
Samen Actief voor het Leuven StadsArchief

SALSA! Nieuwsbrief is een driemaandelijke nieuwsbrief, uitgegeven door SALSA! vzw, de Vriendenkring van het Leuven Stadsarchief. Het abonnement is inbegrepen in de lidmaatschapsbijdrage voor de vzw.

Leuven - Neuss

Sinds 2014 bestaan er tussen de stadsarchieven van Leuven en de Rijnlandse stad Neuss (D) intensieve contacten. Na verkennend mailverkeer over de Grote Brand van Leuven was stadsarchivaris Marika Ceunen in januari 2015 op uitnodiging van haar Duitse collega dr. Jens Metzdorf te gast bij de voorstelling van het jaarboek 2014 van het forum Archiv und Geschichte Neuss, de vriendenkring van het stadsarchief van Neuss. Ze gaf er een inleiding bij de voordracht van dr. Metzdorf over de *Neusser Landsturmtrope*, waarvan de soldaten einde augustus 1914 in Leuven actief deelnamen aan de moedwillige vernieling van grote delen van de stad. Jens Metzdorf heeft dit - voor Neuss nog onverwerkte - deel van de eigen stadsgeschiedenis voor het eerst onderzocht en onder de publieksaandacht gebracht. Zijn wetenschappelijk artikel over deze beladen gemeenschappelijke periode in de geschiedenis van beide steden heeft Leuven sindsdien op de mentale kaart van elke inwoner van Neuss geplaatst.

Reeds tijdens de jaarboekpresentatie ontstond het idee om te verkennen of de 100-jarige herdenking van het einde van WO1 in 2018 geen momentum zou kunnen zijn, om via een culturele samenwerking beide steden symbolisch met elkaar te verzoenen als een krachtig en internationaal stimulerend signaal van vrede. Om elkaar en de mogelijkheden inzake culturele samenwerking beter te leren kennen, waren er op 5 oktober 2015 en op 18 april 2016 bezoeken over en weer. In 2015 kwam de cultuurschepen van Neuss, dr. Christiane Zangs, met de diensthouders van de culturele diensten op bezoek naar Leuven. In april 2016 gingen burgemeester Louis Tobback en schepen Denise Vandevort dan op hun beurt samen met de directie en afdelingshoofden cultuur naar Neuss. Op 24 augustus 2016, de dag voor de 102de herdenking van de Grote Brand in Leuven, was Reiner Breuer, de burgemeester van Neuss, voor de eerste keer met een delegatie van zijn stadsbestuur officieel op bezoek in Leuven. Na het neerleggen van een krans aan de gedenkplaat voor alle Leuvense slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog in het historisch stadhuis, werd door de beide burgemeesters en schepenen van cultuur een samenwerkingsovereenkomst ondertekend. Sindsdien trachten de beide steden om via culturele samenwerking opnieuw te verbinden wat meer dan een eeuw geleden door vuur werd gescheiden: goed nabuurschap en een wederzijds renderende culturele samenwerking in het teken van de vrede.

Ook twee groepen inwoners van Neuss waren inmiddels al op bezoek in Leuven. Op 17 september koos het Neusser Forum für Archiv und Geschichte voor zijn jaarlijkse uitstap Leuven als bestemming. Ze

begonnen hun bezoekdag uiteraard met een intensieve rondleiding in het stadsarchief, waar de vrijwilligers ook duiding gaven bij hun activiteiten voor het archief. Kort na de opening van het Utopia-festival bezocht een groep van de volkshogeschool uit Neuss de tentoonstellingen over Thomas More en zijn grensverleggende boek. Een heel bijzondere vorm van samenwerking tussen Leuven en Neuss heeft zich ook ontwikkeld rond de plannen voor een vredesbeiaard in de Parkabdij. Dat instrument, een historische reconstructie van de 18de-eeuwse beiaard die er tot aan de Franse Revolutie was, moet op 11 november 2018 de 100ste verjaardag van het einde van de Eerste Wereldoorlog inluiden. De oorspronkelijke beiaard werd begin 19de eeuw door de Norbertijnen aan de stad verkocht en werd zo de beiaard van de Sint-Pieterskerk. Bij de Grote Brand van 25 augustus 1914 werd het instrument volledig verwoest. Samen met de stad Leuven is men ook in de culturele partnerstad Neuss sinds 10 november 2016 begonnen met een grote fondsenwervingscampagne om de klokken van de nieuwe vredesbeiaard van de Parkabdij tijdig te kunnen laten maken (cf. begeleidende brief van schepen Denise Vandevooort).

De stadsarchieven van Leuven en Neuss bereiden inmiddels samen een tentoonstellingsproject voor dat eveneens in 2018 zal doorgaan. De omvangrijke collectie tekststafiches die tijdens de Eerste Wereldoorlog door de Duitse bezetter in Leuven gebruikt werden, zullen het uitgangspunt vormen. Zij documenteren hoe de oorlogsomstandigheden impact hadden op alle aspecten van het dagelijkse leven in de stad. Om dat in een breder kader te plaatsen, zal enerzijds de link gelegd worden naar de leefomstandigheden in gebieden waar vandaag nog steeds oorlogsgeweld het leven van burgers overheerst. Anderzijds bewaart het stadsarchief van Neuss een gelijkaardige collectie tekststafiches uit de periode 1919-1927, toen de stad tot het gedeelte van het Rijnland behoorde waar Belgische troepen als bezettingsleger gestationeerd waren.

COLOFON

Eindredactie | Marika Ceunen
Redactieadres | Stadsarchief Leuven
Verantwoordelijke uitgever | Gustaaf Janssens
Maria Theresiastraat 87 | 3000 Leuven

Foto's | Marika Ceunen,
Danny Brison,
Stadsarchief Leuven

Druk | Drukkerij De Bie
Vormgeving | Atelier A
Annelies Belemans, www.atelierannelies.be

PRAKTISCHE INFORMATIE SALSA! VZW

website | www.salsavzw.be
e-mail | salsaarchief@gmail.com
adres | Stadsarchief Leuven
Rijschoolstraat 4/001, 3000 Leuven

Bestuursleden | Jaak Brepoels, Marc Carnier,
Michel De Witte (PR-verantwoordelijke) Gustaaf
Janssens (voorzitter), Sabrina Keyaerts (penning-
meester), Hendrik Ollivier (secretaris)

Lid worden? U kan lid worden van SALSA! vzw door overschrijving van €15 (voor gewone leden) of €30 (voor steunende leden) op volgend rekeningnr.: IBAN BE93 068-2420772-67. Dit lidgeld omvat de driemaandelijks nieuwsbrief, mogelijkheid tot aankopen van de eigen publicaties met korting en gratis toegang tot de activiteiten van de vriendenkring.

Stadsarchief Leuven
Rijschoolstraat 4/001, 3000 Leuven
Tel. 016/30 08 69
Fax 016 23 40 06
archief@leuven.be
De leeszaal is open op dinsdag, woensdag en vrijdag van 9u tot 13u en op donderdag van 9u tot 19u.

De vrijwilligerswerking in het stadsarchief

Binnenkort verschijnt in het digitale magazine 'Bladwijzer' van Heemkunde Vlaanderen een artikel over de vrijwilligerswerking van Itinera Nova. Ook in het handboek 'Wie klasseert, die vindt' zal een bijdrage over de Leuvense vrijwilligerswerking worden opgenomen samen met een voorstelling van de vrijwilligerswerking in Mechelen en Brugge. Het Leuvense model inzake vrijwilligersinzet in archiefcontext heeft na ruim acht jaar dus naam gemaakt in Vlaanderen.

De start in 2008

In 2008 ging het Stadsarchief Leuven van start met een vrij bescheiden vrijwilligerswerking waarbij een zestal jonggepensioneerden elke maandagmiddag (de sluitingsdag van de leeszaal) kwam meehelpen met het schonen van archiefbestanden. Het werd al gauw een hecht vriendengroepje. Vandaag, ruim acht jaar later, is datzelfde groepje vrijwilligers nog steeds elke maandag op het appel. Ze zijn blij dat ze zich op een heel praktische manier nuttig kunnen maken voor het stadsarchief. Maar het sociale contact en de gezellige babbel tijdens het schonen van archiefbestanden is minstens even belangrijk.

Met de duizenden paperclips die ze tijdens de eerste 3 jaar uit de dossiers verwijderden, liet het archief in 2010 een kunstwerk maken, dat in de leeszaal opgesteld staat. Het werd een metalen jurk, gedragen door een levensgroot vrouwenbeeld, die doet denken aan een middeleeuwse maliënkolder, maar evenzeer symbool staat voor de beschermende zorg die het archief biedt aan documenten over het verleden van de stad. De verbondenheid tussen de paperclips alludeert ook op hetgeen

vrijwilligersinzet met mensen doet: hen opnemen in een groter geheel. Hiermee is al in een notendop geschetst waar het bij vrijwilligerswerk, ook in een archiefomgeving, vooral op aankomt: een win-win-situatie waar zowel archief als vrijwilliger allebei hun voordeel mee doen. Wederzijds begrip voor de mogelijkheden en beperkingen bij de andere partij is essentieel. Tijd investeren in een duurzame relatie, zorgen voor een aangename werkomgeving en op tijd en stond de intrinsieke waardering voor het engagement ook eens expliciet uitdrukken en publiek kenbaar maken, zijn absoluut noodzakelijk. Het stadsarchief investeert dus ook permanent in zijn vrijwilligerswerking; anders zou het niet lukken en blijven duren.

Voor ieder wat wils

Sinds de start van het schonersgroepje is er enorm veel veranderd in de vrijwilligerswerking van het stadsarchief. Ze is vooral exponentieel gegroeid. Vandaag zetten zich ruim 65 vrijwilligers op een of andere manier actief in om de werking van het stadsarchief

mee gestalte te geven. In verhouding betekent dit dat er voor elke vaste werknemer van het stadsarchief ongeveer 10 vrijwilligers mee betrokken zijn. De meesten van hen werken mee aan het ambitieuze project Itinera Nova, dat in 2009 opgestart werd om de 1.127 registers van de Leuvense schepenbank integraal te digitaliseren en gedeeltelijk te transcriberen. Daarnaast zijn er de voorbije maanden 25 nieuwe vrijwilligers van start gegaan voor het project Overle(u)ven. Zij voeren alle bouwdoossiers van de Leuvense wederopbouwhuizen uit de jaren 1920 in een speciaal daarvoor ontwikkelde databank in en scannen de plannen ervan. Mede op basis van dit materiaal zal in 2018 een grote tentoonstelling georganiseerd worden over de wederopbouw van Leuven na WO I. Tenslotte zijn ook nog enkele vrijwilligers met heel specifieke taken bezig. Zo is er een groepje van vijf dat zich reeds twee keer toelegde op het mee concipiëren en uitschrijven van een aanvraagdossier voor externe subsidiemiddelen voor Itinera Nova. Een ander groepje bedenkt promotieacties

voor het stadsarchief en zijn werking. Het blonde en bruine Leuvense Klerkenbier dat exclusief te voordele van het Itinera Novaproject verkocht wordt, is een voorbeeld van zo'n actie; net als de dit najaar gelanceerde

archiefchampagne. Een gewezen beroepsfotograaf brengt sinds ruim een jaar heel wat tijd door in het archief om ganse collecties (bv. de reclameaffiches en de oorkonden) op professionele wijze te fotograferen.

Het stadsarchief van Leuven zou zich vandaag geen werking zonder vrijwilligers kunnen voorstellen. Dat deze grote groep onbezoldigde medewerkers een letterlijk onbetaalbare bijdrage leveren aan het werkingsresultaat van het archief is daarbij eigenlijk nog het minst essentiële van de gunstige effecten. Belangrijker is dat deze mensen vanuit hun vrijwillig engagement ook het maatschappelijke draagvlak voor het stadsarchief als bewaarinstelling en als culturele actor enorm vergroot hebben en veel zichtbaarder maken. Zij zorgen in zeer hoge mate mee voor de uitstraling van het stadsarchief. Elke vrijwilliger is een echte ambassadeur voor het archief in al zijn werkingsaspecten. Als het archief op Erfgoeddag deelneemt met een tentoonstelling, staan er vrijwilligers paraat om bij te springen waar nodig en uitleg te geven over hun eigen inzet en

Jaarlijks organiseert het stadsarchief een etentje en een daguitstap voor zijn vrijwilligers. Het etentje vindt traditiegetrouw in het voorjaar plaats. Voor de daguitstap reserveren we al enkele jaren een vrijdag in het najaar. Dit jaar ging de vrijwilligersuitstap door op 14 oktober met Gent als bestemming. In de voormiddag brachten we een bezoek aan De Zwarte Doos, het stadsarchief van Gent, waar we uitgebreid werden rondgeleid door collega's Pieter-Jan Lachaert en Tim De Doncker. Indrukwekkend waren de archiefstukken die ze speciaal voor ons hadden tentoongesteld. Vooral de stadsrekening waarin een folio nog met 'huid en haar' was opgenomen, was voor veel vrijwilligers spectaculair. Ook de A0-scanner – waarmee ook onze Leuvense tekstaffiches uit de Eerste Wereldoorlog ginds zijn gescand, genoot veel belangstelling, vooral bij onze scannersploeg van Itinera Nova.

Na de lunch in het gerenommeerde Pakhuis kregen we een exclusieve rondleiding door onze vrijwilliger Willy Stevens en door Dirk Boncquet, broer van onze vrijwilliger Jan, die tot voor kort als directeur van de Dienst Monumentenzorg in dienst was van de stad Gent. Beide gidsen hebben ons schitterend rondgeleid in de Arteveldestad. De wandeling eindigde in het Provinciaal Cultuurcentrum Caermersklooster, waar we ter afsluiting van de dag nog de tentoonstelling over de restauratie van het Lam Gods bezochten.

de resultaten ervan. De recentste externe subsidieaanvraag werd ook door enkele vrijwilligers, die er ook intensief aan meegewerkt hadden, aan het Leuvense schepencollege voorgesteld. Dat creëert een heel andere dynamiek dan men vanuit de stedelijke administratie gewoon is.

Maar de vrijwilligerswerking vergt uiteraard ook constant aandacht, kost nogal wat werktijd en is niet altijd even evident om een groep van 65 geëngageerde externen mee aan te sturen, de aandacht te geven waar ze recht op hebben en voldoende te betrekken bij het reilen en zeilen in het archief. Maar de balans is toch onverdeeld positief. De visibiliteit van het archief is enorm gegroeid. Er worden zaken gerealiseerd die met louter betaalde werktijd nooit prioriteit genoeg zouden krijgen om

uitgevoerd te worden. En bovenal: er is dag in dag uit een fantastische groep van geëngageerde mensen actief als pleitbezorgers, helpende handen, ambassadeurs en inhoudelijk sterke medewerkers op vrijwillige basis. Dat motiveert en stimuleert ook de kleine professionele staf van het archief enorm.

INFO | Tijdens de Nieuwjaarsreceptie op 21 januari 2017 zal het inhoudelijke deel van de voormiddag ook betrekking hebben op de vrijwilligersinzet in stadsarchieven. Een uitnodiging met gedetailleerd programma volgt snel na Nieuwjaar.

Op 17 november 2016 ontvingen we het heuglijke nieuws dat de Raad van Bestuur van het Fonds Baillet Latour besliste om het Itinera-Novaproject ook de volgende zes jaar nog financieel te ondersteunen. In fase 2 van het project zullen de vrijwilligers ook alle stadsrekeningen in digitale vorm online raadpleegbaar maken. Samen met de schepenbankregisters bieden zij immers een uniek inzicht in het maatschappelijke leven, de machtsverhoudingen en het kunstpatrimonium van het 15de-eeuwse Leuven. Op basis van de zo ontsloten inhoud van deze archiefbronnen over de 15de eeuw, zal in fase 3 een permanente publiekspresentatie in het historische stadhuis gerealiseerd worden, de plaats waar de schepenbankregisters en de stadsrekeningen eeuwen geleden ontstonden.

Leuvense gevangenis in de 19de en 20ste eeuw

Tussen 1856 en 1869 werden in Leuven twee nieuwe gevangenissen gebouwd. De Centrale Gevangenis aan de Geldenaaksevest was bestemd als instelling voor mannelijke correctioneel veroordeelden. Daarnaast werd een arresthuis in de Maria-Theresiastraat gebouwd, ter vervanging van dat in de Diestsepoort. Deze twee gevangenissen, gebouwd volgens het Pennsylvania-systeem, maken vandaag nog altijd deel uit van het straatbeeld en zijn bovendien nog steeds operationeel.

In 1830 werd Edouard Ducpétiaux aangesteld als de eerste inspecteur-generaal van de Belgische straf-inrichtingen met de opdracht om ze te hervormen. Op dat ogenblik waren er in België 182 gevangenissen en opsluitingsplaatsen, die allemaal kampten met overbevolking en een groot gebrek aan een centraal geleid beheer. Ducpétiaux was ervan overtuigd dat criminaliteit het gevolg was van immoraliteit en ongodsdienstigheid. Morele verbetering door religieuze oefening en individuele afzondering waren dan ook de hoekstenen van zijn gevangenisregime. De vrijheidsberovende straf genoot bij Ducpétiaux de voorkeur, omdat enkel door complete afzondering de gevangene afgesneden kon worden van alle moreel-schadelijke invloeden. Ducpétiaux pleitte daarbij voor de cellulaire structuur en een kerkelijke architectuur aan de binnenkant van de inrichting. De enige ruimtes die voorzien werden voor gemeenschappelijke activiteiten waren de kapel, voor godsdienstige beleving, en in beperkte mate de werkhuizen, waar in stilte aan arbeid werd gedaan. Het gevangenisleven moest religieus geïnspireerd worden, om zo tot

individuele verbetering en bekering te komen.

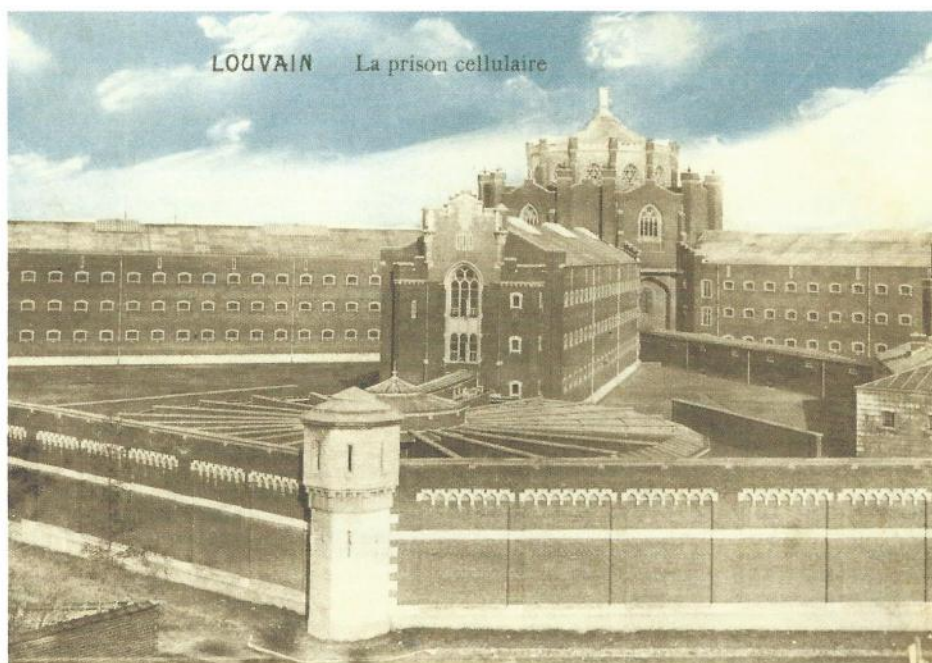
"Leuven Centraal"

In 1844 besliste de Belgische regering om in Leuven een nieuwe gevangenis voor mannelijke correctioneel veroordeelden op te richten en dit ter vervanging van de overbevolkte en onhygiënische instelling van Sint-Bernards in Hemiksem. De keuze voor Leuven werd gemaakt op basis van de goede bereikbaarheid via het nieuw gebouwde station (1839-1840) en de voordien aangelegde spoorlijn Leuven - Mechelen (1837). Op voorstel van de toenmalige stadsarchitect François-Henri Laenen (1801-1849) viel de keuze op een terrein tussen de Parkpoort en de Tiensepoort. Het Koninklijk Besluit voor de oprichting werd op 23 augustus 1846 uitgevaardigd. Joseph Jonas Dumont, architect-tekenaar bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten, werd gevraagd om een bouwontwerp te maken. Hij was hierbij niet aan zijn proefstuk toe. In de jaren 1840-1851 ontwierp hij in opdracht van het Departement voor Justitie al

de gevangenissen van onder andere Saint-Léonard (Luik), Brussel, Marche, Verviers, Charleroi, Dinant, Kortrijk, Brugge en Antwerpen.

Dumonts eerste plannen voor de Leuvense gevangenis dateren al van 1847-1848. Zijn definitieve plannen zijn van 1854-1855 en bestaan uit een rechthoekige voorbouw met een indrukwekkend poortgebouw en met aan weerszijden de woningen van de directie. In het portaal van

het poortgebouw is boven de brede inkompoort een natuurstenen allegorische basreliëf van de Leuvense beeldhouwer Jan Frans Vermeylen aangebracht. Het heeft als thema: de misdadiger overgeleverd aan justitie en tot inkeer gebracht door de godsdienst. Rechts ervan bevindt zich de inscriptie "Dumont Fecit 1856-1859".

Achter deze voorbouw bevindt zich de eigenlijke cellengevangenis met twee lange en vier kortere vleugels, die stervormig ingeplant zijn op een centrum waarin oorspronkelijk de observatiepost en de kapel waren ondergebracht. Aanvankelijk waren er 570 cellen, verdeeld aan weerszijden door hoge gangen met galerijstructuur en een schikking van semi-cirkelvormig uitwaaiierende individuele wandelplaatsen tussen en aan de uiteinden van de diverse celvleugels. Volgens van Even hadden de twee grote vleugels oorspronkelijk elk 182 cellen en de vier kleine elk 78. De cellen zelf waren 4 op 2,30 meter en ongeveer 3 meter hoog. In het centrum wordt de kern gevormd door een ijzerstructuur, omringd door hardstenen zuilen. Op de begane grond bevond zich de observatiepost. De bovenste verdieping fungeerde als kapel. Oorspronkelijk bevonden zich hier tribunes die door tussenschotten waren onderverdeeld,

zodat elke gedetineerde in afzondering de eredienst kon bijwonen. Het complex werd uitgerust met een voor die tijd opmerkelijk verwarmings- en verluchtingsstelsel en elke gedetineerde beschikte – althans volgens Van Even – dagelijks over 26 liter drinkbaar water, voorzien door de reservoirs die in de kelders stonden.

In de loop van de 20ste eeuw werd mede door de reorganisatie van het gevangenisregime en de moderniseringseisen op vlak van hygiëne, een aantal verbouwingen uitgevoerd. In de periode 1920-1945 werd een aantal werkhuizen en gemeenschapslokalen opgericht. De individuele wandelplaatsen werden omgevormd tot gemeenschappelijke wandel- en sportterreinen, de centrale kapel werd ontmanteld en omgevormd tot gemeenschapslokalen en zowel een katholieke als een protestantse kapel.

In de jaren 1970 werden de cellen gerenoveerd. Vleugel B werd daarbij grondig vernieuwd met de creatie van "leefeenheden" en een ontubbeling van de cellen. De gevangenis beschikt momenteel over een schrijnwerkerij, een boekbinderij en diverse werkhuizen voor celwerk.

De "hulpgevangenis"

Het arresthuis – een inrichting voor voorlopige hechtenis – bevond zich vanaf de Nederlandse periode tot rond 1868 in de Diestsepoort. Door de ongezonde leefomstandigheden daar, die onverenigbaar waren met de hervorming van het Belgische gevangeniswezen door Edouard Ducpétiaux (1804-1868), drong een nieuwbouw zich op. De ministeriële beslissing voor de bouw van een nieuw arresthuis in Leuven werd genomen in 1864. Eind 1865 volgde de openbare aanbesteding. De Brusselse architect François Derre, die ook al de gevangenissen van Dendermonde, Gent, Hasselt, Doornik en Sint-Gillis had gebouwd, tekende de plannen. Ook dit arresthuis werd volgens het Pennsylvania-systeem opgetrokken: drie vleugels met afzonderlijke cellen in Y-vorm geschikt rond een achthoekige centraalbouw. In totaal waren er 235 cellen en 28 afzonderingscellen voor zowel beklaagden als veroordeelden. In het arresthuis werden zowel mannen als vrouwen ondergebracht. De vrouwelijke gedetineerden werden in 1966 naar de gevangenis van Vorst overgebracht. Sinds 1923 heeft deze gevangenis ook een psychiatrische afdeling, waar een 40-tal gedetineerden kunnen verblijven in een aangepast dagregime.

Tijdens de jaren 1990 werd het arresthuis grondig gerenoveerd. Het biedt nu plaats aan 149 mannelijke gedetineerden. In 2001 werden een nieuw beveiligd inkomgebouw, een nieuw complex met werkhuizen en ruimere bezoekersaccommodatie in gebruik genomen. Een aantal lokalen rond het centrum van de gevangenis werden omgevormd tot bibliotheek, cultureel centrum en lokalen voor lessen, vorming, sport en religieuze activiteiten.

MEER WETEN | <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/200269>; <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/72854>

Uitgelicht: Postkaart in de kijker

De rijke iconografische collectie van het stadsarchief werpt een bijzonder licht op het verleden van de stad en haar inwoners. We sluiten de nieuwsbrief af met één beeld dat we er voor de gelegenheid uitlichten.

Deze keer stellen we graag stadsschool nr. 6 aan u voor. Het is opnieuw een ontwerp van Eugène Frische, die van 1877 tot 1919 als stadsarchitect zijn stempel heeft gedrukt op het onroerend erfgoed van Leuven.

Door het stijgend aantal scholieren einde 19de eeuw was er in Leuven duidelijk een gebrek aan voldoende scholen. Om aan de groeiende nood te voldoen, besloot de stad in 1898 op het terrein van de klokkengieterij Van Aerschodt aan de Naamsestraat de gemeenteschool nr. 6 op te richten. Deze klokkengieterij was in 1895 geteisterd door brand en werd door de familie ter beschikking gesteld voor de bouw van een nieuwe school. De plannen werden uitgetekend door Frische en in december 1899 werden de werken aanbesteed. Anderhalf jaar later, op 21 april 1901, werd de nieuwe jongensschool officieel ingehuldigd. Frische baseerde zich voor het gebouw op een typeplan van de Brusselse modelschool, met een centrale hal met daarrond een ordelijke schikking van klassen. De hal had diverse functies: ze deed dienst als overdekte speelplaats bij regenweer, als ruimte voor groepsactiviteiten, als turnzaal, als locatie voor schoolfeesten en volksvoordrachten.

In 1960 werden de stadscholen afgeschaft, maar het gebouw bleef wel in gebruik als school, namelijk als Koninklijk Atheneum. In 1984 verhuisde het Koninklijk Atheneum echter naar een nieuwbouw in de Redingenstraat en werd het oude scholencomplex gesloten. In 1985 werd het aangekocht door het Heilig-Hartziekenhuis, dat in de eigenlijke schoolvleugel haar technische diensten onderbracht.

Het poortgebouw en de schoolvleugel werden bij Ministerieel Besluit van 17 mei 1999 beschermd als monument.

IN BEELD | Archiefchampagne

Op 5 november lanceerde SALSA! zijn eerste archiefchampagne in een reeks van zeven exclusieve champagnes. Elke champagne vertelt het verhaal van een van de Leuvense geslachten. Voor de lancering van de reeks werd gekozen voor de champagne Van Rode. Het is een exclusieve champagne van het vermaarde huis Étienne Oudart uit Brugnay. De Van Rode champagne bestaat slechts in een gelimiteerde oplage van 252 flessen. Met de opbrengst wil de vriendenkring de belangrijke krantencollecties helpen digitaliseren en online toegankelijk maken.

De champagne Van Rode kan nog besteld worden bij importeur La Cave aux Bulles (Papenstraat 21, 3550 Neerlinter, info@lacaveauxbulles.com, 0494 34 21 56) of in het stadsarchief.